

WOJEWODA OPOLSKI

ul. Piastowska 14
45-081 Opole

Opole, 1 kwietnia 2026 r.
IN.I.7721.2.1.2026.MS

Decyzja

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r., poz. 1691) zwanej dalej „Kpa” oraz art. 82 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r. poz. 418) po rozpatrzeniu odwołania [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] od decyzji Starosty Głubczyckiego nr 203/2025 z 11 grudnia 2025 r. zatwierdzającej projekt zagospodarowania terenu oraz projekt architektoniczno – budowlany i udzielającej Agrol Matejka M. sp. k. z siedzibą w Baborowie przy ulicy Kolejowej 17 pozwolenia na budowę obejmującego montaż/instalowanie urządzenia zasypowego na istniejącym fundamencie boczniczy kolejowej w miejscowości Baborów przy ulicy Kolejowej 17 na działkach o numerach ewidencji gruntów 634/18 i 634/19 obręb Baborów,

umarzam postępowanie odwoławcze.

Wnioskiem z 28 sierpnia 2025 r. Agrol Matejka M. sp. k. działając przez pełnomocnika [REDAKTOWANE], wystąpiła do Starosty Głubczyckiego o wydanie pozwolenia na budowę: montaż/instalowanie urządzenia zasypowego na istniejącym fundamencie boczniczy kolejowej w miejscowości Baborów przy ulicy Kolejowej 17 na działkach o numerach ewidencji gruntów 634/18 i 634/19 obręb Baborów. Do wniosku załączono oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane, pełnomocnictwo do reprezentowania inwestora, potwierdzenie uiszczenia opłaty skarbowej z tytułu udzielonego pełnomocnictwa, a także wersję elektroniczną projektów: zagospodarowania terenu (zwanego dalej PZT) i architektoniczno – budowlanego (zwanego dalej PAB).

Starosta Głubczycki postanowieniem z 8 października 2025 r., na podstawie art. 35 ust. 3 Prawa budowlanego, nałożył na inwestora obowiązek

I instancji. Odwołująca wskazuje na podobne okoliczności wpływające na wadliwość wydanej przez Starostę Głubczyckiego decyzji tj. wątpliwości w zakresie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, pominięcie stron postępowania, brak zapewniania pełnej hermetyzacji podczas prowadzenia procesów przeładunkowych. Podniesiono ponadto, iż organ I instancji nie rozpatrzył wszechstronnie materiału dowodowego.

Powyższe odwołania wniesiono w terminie przysługującym stronom postępowania zakończonego kwestionowaną decyzją.

Po zapoznaniu się z treścią odwołań, aktami sprawy oraz sposobem prowadzenia postępowania przez organ I instancji należało stwierdzić, co następuje.

Tytułem wstępu należy wskazać, iż postępowanie przed organem II instancji dzieli się na trzy fazy, a mianowicie: fazę wstępną, fazę postępowania wyjaśniającego oraz fazę orzeczniczą. W pierwszej fazie (wstępnej) organ odwoławczy bada pod względem formalnym, czy odwołanie jest dopuszczalne oraz czy zostało wniesione w terminie.

Należy wskazać, że odwołanie może złożyć jedynie strona postępowania, zatem w przypadku wpłynięcia pisma stanowiącego odwołanie, obowiązkiem organu odwoławczego w pierwszej kolejności jest zbadanie czy pochodzi od podmiotu (osoby) uprawnionego, będącego stroną w postępowaniu. Powyższe stanowi podmiotową przesłankę dopuszczalności odwołania. Tak, więc ustalenie tej kwestii warunkuje zgodne z prawem prowadzenie postępowania odwoławczego i merytoryczne rozpatrzenie sprawy. Stwierdzenie braku legitymacji do złożenia odwołania obliguje organ do wydania decyzji o umorzeniu postępowania odwoławczego, o czym stanowi art. 138 ust. 1 pkt 3 Kpa (wyrok WSA w Szczecinie z dnia 7 marca 2013 r. sygn. akt II SA/Sz 1142/12).

Wobec powyższego należy w pierwszej kolejności dokonać oceny czy [REDAKTOWANE] posiadają przymiot strony uprawniający ich do skutecznego wniesienia odwołania od decyzji Starosty Głubczyckiego nr 203/2025 z dnia 11 grudnia 2025 r.

Stosownie do treści przepisu art. 28 Kpa stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo, kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Pojęcie interesu prawnego, na którym oparta jest legitymacja procesowa strony w postępowaniu administracyjnym należy ustalić wedle norm prawa materialnego, natomiast mieć interes prawny oznacza tyle, co ustalić powszechnie obowiązujący przepis prawa,

na podstawie, którego można skutecznie żądać czynności organu w związku z zamiarem zaspokojenia jakiejś potrzeby albo żądać zaniechania lub ograniczenia czynności organu sprzecznych z potrzebami danej osoby (wyrok NSA z dnia 12 lipca 2007 r. sygn. akt I OSK 1559/06).

Interes prawny pojawia się wówczas, gdy istnieje związek między obowiązującą normą prawa materialnego, a sytuacją prawną konkretnego podmiotu prawa polegający na tym, że akt stosowania tej normy może mieć wpływ na sytuację tego podmiotu w zakresie prawa materialnego (wyrok NSA z dnia 2 czerwca 1998 r. sygn. akt IV SA 2164/97). Jak stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 23 marca 1999 r. (sygn. akt I SA 1189/98) cechami interesu prawnego jest to, że jest on indywidualny, konkretny, aktualny i sprawdzalny obiektywnie, a jego istnienie znajduje potwierdzenie w okolicznościach faktycznych będących przesłankami stosowania przepisu prawa materialnego (por. wyrok NSA z dnia 15 grudnia 1998 r. sygn. akt II SA 1355/98). Ocena interesu prawnego nie może być dokonana również w oparciu o indywidualną wrażliwość zainteresowanego (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 18 października 2007 r. sygn. akt IV SA/Wa 1496/07). Od tak rozumianego interesu prawnego odróżnić należy interes faktyczny, czyli sytuację, w której dany podmiot jest, co prawda bezpośrednio zainteresowany rozstrzygnięciem sprawy administracyjnej, jednakże nie może tego zainteresowania poprzeć przepisami prawa, mającego stanowić podstawę skierowanego żądania w zakresie podjęcia stosowanych czynności przez organ administracji (wyrok WSA w Warszawie z dnia 5 grudnia 2007 r. sygn. akt VII SA/Wa 1550/07).

W postępowaniu w sprawie dotyczącej decyzji o pozwoleniu na budowę, tak rozumiany interes prawny ustala się w oparciu o przepis art. 28 ust. 2 Prawa budowlanego, który jako przepis szczególny względem przywołanego wyżej art. 28 Kpa, ogranicza pojęcie strony w sprawach dotyczących pozwolenia na budowę do: inwestora oraz właścicieli, użytkowników wieczystych lub zarządców nieruchomości znajdujących się w obszarze oddziaływania obiektu.

Przez obszar oddziaływania obiektu budowlanego należy rozumieć, zgodnie z art. 3 pkt 20 Prawa budowlanego, teren wyznaczony w otoczeniu obiektu budowlanego na podstawie przepisów odrębnych, wprowadzających związane z tym obiektem ograniczenia w zabudowie tego terenu. W każdym przypadku obszar oddziaływania obiektu musi być określony w oparciu o powszechnie obowiązujące przepisy prawa. Samo subiektywne odczucie określonego podmiotu, że inwestycja oddziałuje na jego nieruchomość nie jest wystarczające do uznania,

że nieruchomość ta jest usytuowana w obszarze oddziaływania danego przedsięwzięcia

W toku postępowania odwoławczego dokonano analizy dokumentacji projektowej. Ustalono, że działki należące do [REDAKTOWANO] oraz [REDAKTOWANO], przy ulicy Kolejowej 7A i 9 zlokalizowane są w odległości ok. 300 m od granic terenu projektowanej inwestycji. Wyjaśnić w tym miejscu należy, że odwołujący nie wskazali na konkretny przepis prawa materialnego, w oparciu o który możliwe byłoby uznanie, iż ich nieruchomość doznaje ograniczenia w zabudowie w związku z projektowaną inwestycją. Takiej regulacji nie dostrzegł również organ odwoławczy. Jak wynika z dokumentacji projektowej obszar oddziaływania przedmiotowej inwestycji mieści się na działkach nr 634/18, 634/19 oraz na działce z bocznicą kolejową nr 1443/7. Podkreślić trzeba, że w projekcie zagospodarowania terenu przedstawiono analizę obszaru oddziaływania inwestycji (str. 23-26), która nie wskazuje aby nieruchomości odwołujących doznały jakichkolwiek ograniczeń w zabudowie.

Wobec powyższego, stwierdzić należało, iż odwołującym nie przysługiwało przymiot strony postępowania zakończony sporną decyzją, tym samym odwołania, które wniesione zostały na podstawie art. 127 Kpa nie mogły wywołać żądanego skutku.

Uzupełniająco wyjaśnić również należało, że dla zamierzenia pn.: „Budowa silosów magazynowych na zboże wraz z infrastrukturą towarzyszącą w Baborowie” wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. Wymieniona decyzja została zaskarżona przez mieszkańców Baborowa do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Opolu.

Decyzją z 5 grudnia 2025 r. (znak: SKO.40.2123.2025.oś) Samorządowe Kolegium Odwoławcze umorzyło postępowanie odwoławcze wszczęte z wniosku [REDAKTOWANO]. Wymieniony organ uznał, że ww. odwołującym nie przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie. Wymieniona decyzja SKO w Opolu wydana w trybie odwoławczym jest decyzją ostateczną i wiąże inne organy administracji. W przedmiotowej decyzji, ww. organ wskazał jakie działki znajdowały się w obszarze oddziaływania inwestycji. Wśród tych nieruchomości nie znajduje się również działka należąca do [REDAKTOWANO]. Z treści decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego wynika zatem, że [REDAKTOWANO] nie może skutecznie

kwestionować wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z uwagi na brak przynależności strony postępowania.

Podsumowując, ustalono, iż [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] nie byli stronami postępowania zakończonego decyzją Burmistrza Baborowa z 6 maja 2025 r. o środowiskowych uwarunkowaniach.

Zgodnie z art. 86g ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (zwanej dalej ustawą środowiskową), organizacjom ekologicznym oraz stronom postępowania w przedmiocie uwarunkowań środowiskowych przyznaje się uprawnienie do wniesienia odwołania od decyzji zezwalającej na realizację przedsięwzięcia budowlanego w przypadku, gdy wymagane jest uprzednie uzyskanie decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych. Uprawnienie to przysługuje wskazanym podmiotom również w przypadku, gdy nie były stroną postępowania w przedmiocie udzielenia pozwolenia na budowę.

W powyższych okolicznościach podkreślenia wymaga, że odwołujący nie posiadają legitymacji procesowej do wniesienia odwołania w zakresie określonym treścią art. 86g ustawy środowiskowej.

Zgodnie z art. 127 § 1 Kpa, odwołanie od decyzji służy „stronie postępowania”. W ustalonych okolicznościach sprawy [REDAKTOWANE] oraz [REDAKTOWANE] nie posiadają legitymacji procesowej do występowania w sprawie w charakterze strony, czy to w postępowaniu w przedmiocie pozwolenia na budowę, jak i w postępowaniu w przedmiocie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Tak, więc pisma ww. skarżących nie są odwołaniami, o których mowa w art. 127 § 1 Kpa, a postępowanie wszczęte w następstwie ich wniesienia, jako bezprzedmiotowe należy umorzyć.

Brak legitymacji procesowej do wniesienia odwołania uniemożliwia merytoryczne rozpatrzenie sprawy. W konsekwencji powyższego organ odwoławczy odstąpił od merytorycznego rozpatrzenia zarzutów podnoszonych w pismach ww. skarżących. Nie uwzględniono również wniosku [REDAKTOWANE] (pismo z 25 marca 2026 r.) o wstrzymanie podjęcia rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie, w związku z faktem wejścia w posiadanie opinii biegłego sądowego, mogącej (jak twierdzi odwołująca) potencjalnie mieć wpływ na wynik sprawy.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak na wstępie.

Wojewoda Opolski zapewnił odwołującym w toku postępowania odwoławczego prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania oraz możliwość wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów, informując strony pismem z 3 marca 2026 r. o treści art. 10 Kpa.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Od niniejszej decyzji służy stronom skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu, za pośrednictwem Wojewody Opolskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Wysokość wpisu od powyższej skargi wynosi 500 zł, którą uiszcza się gotówką do kasy właściwego sądu administracyjnego lub na rachunek bankowy właściwego sądu.

Strona może wystąpić do Sądu o przyznanie jej prawa pomocy przez ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Wniosek o przyznanie prawa pomocy oraz wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej składa się do właściwego wojewódzkiego sądu administracyjnego. Wniosek w tym przedmiocie powinien być złożony na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru, określonym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 2015 r. w sprawie określenia wzoru i sposobu udostępniania urzędowego formularza wniosku o przyznanie prawa pomocy w postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz sposobu dokumentowania stanu majątkowego, dochodów lub stanu rodzinnego wnioskodawcy (Dz. U. z 2024 r., poz. 1451).

Z up. Wojewody Opolskiego

Magdalena Turek

Zastępca Dyrektora

Wydział Infrastruktury i Nieruchomości

Pismo zostało wydane w postaci elektronicznej i podpisane kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

Pismo otrzymują:

1. Starosta Głubczycki,

2. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w powiecie głubczyckim,
3. Agrol Matejka M. sp. k. – przez pełnomocnika [REDACTED]
4. „Rudziński i Spółka Sp. z o. o. – cegielnia parowa w Baborowie”,
5. Polskie Koleje Państwowe Spółka Akcyjna,
6. [REDACTED]
7. [REDACTED]
8. [REDACTED],
9. a/a